



DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA ŁOMŻYŃSKIEGO

Łomża, dnia 22 kwietnia 1988 r.

poz. 45

TREŚĆ:

45 — Zarządzenie Inspektoratu Żeglugi Śródlądowej w Giżycku z dnia 1 kwietnia 1988 r. w sprawie lokalnych przepisów żeglugowych na śródlądowych drogach wodnych.

ZARZĄDZENIE Inspektoratu Żeglugi Śródlądowej w Giżycku

z dnia 1 kwietnia 1988 roku

w sprawie lokalnych przepisów żeglugowych na śródlądowych drogach wodnych

Na podstawie art. 12 ust. 5 ustawy z dnia 7 marca 1950 r. o żegludze i spławie na śródlądowych drogach wodnych (Dz. U. z 1952 r. Nr 26, poz. 182 z 1960 roku Nr 29, poz. 163) oraz § 1 zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 3 października 1975 r. w sprawie lokalnych przepisów żeglugowych na śródlądowych drogach wodnych (Dziennik Taryf Zarządzeń Komunikacyjnych Nr 21, poz. 110) zarządza się, następuje:

§ 1

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Niniejsze przepisy obowiązują na śródlądowych drogach wodnych terytorialnie właściwych nadzorowi Inspektoratu Żeglugi Śródlądowej w Giżycku; zwanego dalej Inspektoratem:

- 1) Kanał Augustowski od połączenia z rzeką Biebrzą do granicy Państwa wraz z jeziorami znajdującymi się na trasie tego kanału,
- 2) systemat Jezior Mazurskich obejmujący jeziora połączone rzekami i kanałami od jeziora Roś (włącznie) do m. Węgorzewa wraz z bocznymi odgałęzieniami,
- 3) rzeka Pisa od jeziora Roś (Warszawskiego) do ujścia do rzeki Narwi,
- 4) rzeka Biebrza od ujścia Kanału Augustowskiego do ujścia do rzeki Narwi,
- 5) jezioro Wigry,
- 6) rzeka Narew od ujścia rzeki Biebrzy do południowej krawędzi mostu kolejowego pod m. Ostrołęka.

Na akwenach objętych strefą ciszy zabrania się uprawiania żeglugi statkami wyposażonym w silniki spalinowe. Zakaz ten nie dotyczy statków wykonujących zadania służbowe lub gospodarcze, pod warunkiem, że wytworzony przez nich hałas nie przekroczy 90 decybeli, mierzony w odległości 20 m od ich źródła wytwarzania.

Na rzece Pisa, od miejscowości Pisz (Zakłady Przemysłu Sklejki) do ujścia do rzeki Narwi, obowiązuje zakaz ruchu statków o napędzie mechanicznym od zachodu słońca do godz. 6.00, a w pozostałych godzinach eksploatację statków których hałas wywołany pracą silników przekracza 90 decybeli, mierzony w odległości 20 m od ich źródła wytwarzania.

4. Największe zanurzenie statków powinno być co najmniej 15 cm mniejsze od aktualnej głębokości tranzytowej na danej drodze wodnej.
5. Zabrania się opuszczania statku będącego w ruchu w celu kąpielii.
6. Zabrania się wleczenia kotwic, lin i łańcuchów przez płynące statki na wszystkich kanałach oraz pod mostami łączącymi brzegi jezior.
7. Zabrania się wyrzucania ze statków do wody śmieci, wylewania nieczystości, fekalii i substancji olejowych oraz płynów zanieczyszczających środowisko.
8. Zabrania się przebywania na statkach osobom będącym w stanie nietrzeźwym.
9. Z uwagi na uciążliwość dla intensywnego ruchu żeglugowego — wyłącza się jezioro Beldany z uprawiania jazdy na nartach wodnych.

§ 2

WYMIARY STATKÓW

1. Statki, zespoły sprzężone*) i tratwy nie mogą przekraczać następujących wymiarów:

Lp.	Droga wodna	Statki		Tratwy łącznie z holownikiem	
		dług.(m)	szer.(m)	dług.(m)	szer.(m)
1. systemat jezior mazurskich:					
1)	jeziora	bez ogr.	bez ogr.	500	50
2)	kanały	44	7	250	7
2. systemat jezior augustowskich:					
1)	jeziora	bez ogr.	bez ogr.	400	30
2)	kanały	41	5,6	400	5,6
3. rzeka Pisa:					
1)	od ujścia do rzeki Narwi, km 0,00 do Zakładów Przemysłu Sklejki w m. Pisz, km 78,00	25	6	60	6
2)	od km 78,00 do wypływu z jez. Roś, km 80	35	7	150	7
4. rzeka Biebrza od ujścia do rzeki Narwi, km 0,00 do m. Dębowa km 84,20					
		25	5,6	80	5,6
5. rzeka Narew:					
1)	od km 144,90 do ujścia rzeki Pisa, km 181,00	65	10	200	10
2)	od ujścia rzeki Pisa, km 181,00 do ujścia rzeki Biebrza, km 248,70	38	7	120	7

*) ruch zespołu sprzężonego, gdy przekracza podaną szerokość statku, może odbywać się tylko w przypadku holowania statku, który uległ awarii.

2. Pociągi holownicze i zestawy pchane nie mogą przekraczać następujących wymiarów:

Lp.	Droga wodna	pociągi holownicze łącznie z holownikami		zestawy pchane	
		dług.(m)	szer.(m)	dług.(m)	szer.(m)
1. systemat jezior mazurskich:					
1)	jeziora	200	7	110	7
2)	kanały	150	7	80	7
2. systemat jezior augustowskich:					
1)	jeziora	200	5,6	110	5,6
2)	kanały	120	5,6	80	5,6
3. rzeka Pisa:					
1)	od ujścia do rzeki Narwi, km 0,00 do m. Pisz, km 78,00	100	6	—	—
2)	od km 78,00 do wypływu z jez. Roś, km 80,00	120	7	—	—
4. rzeka Biebrza od ujścia do rzeki Narwi, km 0,00 do m. Dębowo km 84,20					
		120	5,6	—	—
5. rzeka Narew:					
1)	od km 144,90 do ujścia rzeki Pisa, km 181,00	160	7	80	7
2)	od ujścia rzeki Pisa, km 181,00 do ujścia rzeki Biebrza, km 284,70	100	7	50	7

§ 3

OZNAKOWANIE SZLAKU ŻEGLOWNEGO

- Szlak żeglowny jest to pas drogi wodnej o odpowiedniej szerokości i głębokości oznakowany znakami żeglutowymi, przeznaczony do ruchu statków, tratw i innych obiektów pływających.
- Oznakowanie i utrzymanie szlaków żeglownych należy do obowiązków organu administracji wodnej.
- Obowiązek oznakowania nowobudowanych mostów, przewodów krzyżujących się z drogą wodną oraz innych budowli i urządzeń spoczywa na inwestorach tych obiektów zgodnie z zaleceniami Inspektoratu w uzgodnieniu z organem administracji wodnej.
- Ustawianie znaków żeglutowych poza szlakiem żeglownym należy do kompetencji uprawiających tam żeglugę, pod warunkiem uzgodnienia z organem administracji wodnej i Inspektoratem.
- Za okres nawigacyjny uważa się część roku kalendarzowego w którym ruch statków i tratw może odbywać się bez przeszkód wynikających z zamarzania wody, spływu lodów, lub zbyt niskiego albo wysokiego stanu wody. Termin otwarcia i zamknięcia nawigacji ustala i ogłasza Okręgowa Dyrekcja Gospodarki Wodnej w Warszawie po uzgodnieniu z Inspektoratem, podając informację o tym do wiadomości wszystkich zainteresowanych.
- Za prawą stronę szlaku żeglownego na rzekach uważa się stronę patrząc w kierunku biegu wody, stronę przeciwną za lewą. Na jeziorach i kanałach łączących rzeki lub jeziora za prawą stronę szlaku żeglownego uważa się stronę patrząc w kierunku ze wschodu na zachód albo z południa na północ, stronę przeciwną uważa się za lewą.
- Na jeziorach gdzie ustawione są znaki żeglugowe pływające określające rozgałęzienie szlaku żeglownego, następu-

ne znaki pływające wyznaczające kierunki bocznych szlaków żeglownych winne być ustawione w taki sposób aby oznaczały jednocześnie prawą i lewą stronę szlaku żeglownego.

- Szerokość jednostronnie oznakowanego szlaku żeglownego na jeziorach wynosi 100 m.
- Na odcinkach rzek, gdzie nie ustawiono oznakowania szlak żeglowny przebiega całą szerokością koryta rzeki, jednak należy płynąć w bezpiecznej odległości od główek, opasek itp.

§ 4

ZASADY RUCHU ŻEGLOWEGO
NA JEZIORACH I KANAŁACH

- Na szlakach żeglownych jezior i kanałach obowiązują ruch prawostronny. W wyjątkowej sytuacji ruch ten może nastąpić lewostronnie, jednakże po uzgodnieniu odpowiednimi sygnałami między płynącymi statkami.
- Zabrania się uprawiania żeglugi w czasie trudnych warunków hydrologiczno-meteorologicznych, zagrażających bezpieczeństwu statku i osób na nim przebywających. Powyższe dotyczy w szczególności jezior: Sniardwy, Małory, Niegocin, Tałty i Wigry. W tych warunkach, w przypadkach uzasadnionych, ruch statków winien odbywać się zgodnie z zasadami dobrej praktyki żeglarskiej.

§ 5

SZYBKOŚĆ JAZDY STATKÓW

- W przypadku gdy oznakowanie brzegowe nie wskazuje inaczej szybkość jazdy statków na jeziorach i rzece Narwi jest nieograniczona. Powinna jednak być bezpieczna i uzależniona od istniejących warunków nawigacyjnych i atmosferycznych oraz by wytwarzana fala nie stanowiła jakiegokolwiek niebezpieczeństwa dla innych statków, budowli wodnych oraz ośrodków rekreacyjno-wypoczynkowych usytuowanych nad brzegami.
- Maksymalna szybkość jazdy na kanałach nie może przekraczać 6 km/godz. chyba, że oznakowanie brzegowe wlotach poszczególnych kanałów wskazuje inaczej.
- Maksymalna szybkość jazdy na rzece Pisa i Biebrza, mierzona względem brzegu, nie może przekraczać 5 km/godz. W uzasadnionych przypadkach szybkość ta może być zwiększona, jeżeli ma to wpływ na sterowność statku.

§ 6

PRZEJAZDY STATKÓW PRZEZ ŚLUZY
I MOSTY ZWODZONE

- Przy zbliżeniu się do śluzy lub mostu zwodzonego, należy w odległości 100 m nadać sygnał dźwiękowy — jeden długi dźwięk w celu otwarcia przez obsługę śluzy lub mostu. W przypadku nie zauważenia tego sygnału przez obsługę, należy zatrzymać się przed śluzą czy mostem zwodzonym w odległości 50 m, a następnie powtórzyć sygnał.
- Wjazd do komory śluzowej lub przejazd przez most zwodzony może nastąpić tylko wówczas gdy osoba obsługująca wystawi odpowiedni znak zezwalający na wjazd.

§ 7

ŻEGLUGA NOCNA

- Przy wejściu i wyjściu z komory śluzowej lub przejeździe przez most zwodzony należy zachować niezbędną ostrożność przy czym szybkość jazdy nie może być większa od koniecznej do utrzymania sterowności statku.
- W miejscach przeznaczonych na postój statków przed śluzami i mostem zwodzonym organ administracji wodnej zapewni odpowiednią ilość dalb i pali dla dobijania i cumowania statków.
- Na 15 minut przed przybyciem statku pasażerskiego linii regularnych nie wolno śluzować innych statków z wyjątkiem statków uczestniczących w akcji ratowniczej, interwencyjnej lub inspekcyjnej. Śluzowanie statków innych niż wymienione wyżej dokonuje się według kolejności przybycia ich do śluzy.
- W przypadku równoczesnego przybycia statków z dwóch kierunków, pierwszeństwo śluzowania mają statki przybywające do śluzy od strony poziomu zrównanego z poziomem wody istniejącym w danej chwili w komorze śluzy.
- Obsługa śluzy ma obowiązek przyjmowania i zrzucania cum statków wchodzących lub wychodzących z komory śluzowej.
- Przystąpienie do śluzowania statków powinno odbywać się z zachowaniem należytej ostrożności i po stwierdzeniu przez obsługę śluzy, że obiekty znajdujące się w komorze są należycie ustawione i przycumowane, a załoga pokładowa znajduje się na stanowiskach manewrowych.
- Zabrania się w czasie pobytu statków w komorze śluzowej:
 - dokonywać napraw statku,
 - wychodzić ze statków na teren śluzy osobom nieupoważnionym,
 - wsiadania lub wsiadania pasażerów,
 - wytwarzanie nadmiernych dymów lub spalin.
- W czasie zmiany poziomu wody w komorze śluzowej, liny cumownicze powinny być odpowiednio wybierane lub luzowane przez załogę statku.
- Statek w komorze śluzowej winien mieć wyłączone głośniki radiowe, kierownik statku może korzystać z rozgłośni manewrowej.
- Śluzowanie tratw powinno odbywać się pod nadzorem retmana lub pomocnika retmana, przy udziale załogi tratwy.
- Tratwy oczekujące na śluzowanie powinny stać w odległości nie mniejszej niż 50 m od komory śluzowej. Nie dotyczy to miejsc wydzielonych na postój tratw.
- Zabrania się śluzowania statków turystycznych i sportowych łącznie ze statkami pasażerskimi oraz ze statkami uczestniczącymi w akcji ratowniczej lub interwencyjnej.
- Zabrania się śluzowania z innymi statkami statków przewożących materiały niebezpieczne, w tym szczególnie materiały łatwopalne lub wybuchowe.
- Kierownicy statków nie posiadających pełnej zdolności manewrowej obowiązani są przed wejściem do komory śluzowej zawiadomić o tym obsługę śluzy lub mostu zwodzonego.
- Statki żaglowe wchodzące i wychodzące z komory śluzowej winne mieć położone maszty.
- Zabrania się tworzenia pociągu holowniczego w komorze śluzowej celem jego wyprowadzenia.
- Zezwala się na postój statkom sportowo-turystycznym w odległości mniejszej niż 50 m poza dalbami prowadzącymi do komory śluzowej, chyba że oznakowanie brzegowe wskazuje inaczej.
- Śluzowanie odbywa się w czasie godzinowo ustalonym przez organ administracji wodnej.

- posiadania wymaganego oznakowania statku w czasie ruchu w porze nocnej
- Statki zakotwiczone na postój nocny powinny stać w jednej linii równoległej do linii nurtu mając odpowiednio ustawione stery aby nie hukowały pod wpływem prądu i wiatru.
- Zabrania się zostawiania łodzi towarzyszącej lub ratunkowej przy burcie statku na wodzie od strony wolnego przejazdu.

§ 8

POSTÓJ I WYPOSAŻENIE TRATW HOLOWANYCH
PRZEZ HOLOWNIKI

- Tratwy holowane przez holowniki winne być wyposażone w:
 - cztery chorągiewki koloru czerwonego zamocowane w skrajnych punktach,
 - siekierę oraz po jednym bosaku dla każdego członka załogi tratw,
 - drut niskowęglowy o średnicy 4-6 mm i długości co najmniej 50 mb,
 - skoble stalowe,
 - dwa koła ratunkowe z linkami o średnicy 8 mm i długości 25 mb,
 - pasy ratunkowe po jednym dla każdego członka załogi tratw,
 - apteczkę zawierającą środki niezbędne do udzielenia pierwszej pomocy, (podczas holowania tratw, może znajdować się na holowniku),
 - kolce (raki) na buty dla każdego członka załogi tratw — wg ustaleń retmana.
- W czasie ruchu tratw holowanych przez holownik, kierownik holownika każdorazowo ustala skład załogi tratw i ich rozmieszczenie, celem zachowania pełnego bezpieczeństwa na poszczególnych odcinkach drogi wodnej.
- Tratwy płynące samospławem winny posiadać odpowiednie zezwolenie wydane przez Inspektorat oraz wyposażenie wyszczególnione w tym zezwoleniu.
- Tratwy zatrzymujące się na postój nie mogą tarasować szlaku żeglownego. W tym celu należy ustawiać je poza szlakiem żeglownym w taki sposób, aby nie stanowiły przeszkody dla żeglugi i spławu. Na wodach skanalizowanych tratwy powinny być ustawione w pasach przy jednym brzegu o szerokości nie przekraczającej 1/3 szerokości szlaku żeglownego, oraz przycumowane w sposób uniemożliwiający ich odpinięcie od brzegu.
- Poszczególne obszary wód zajęte stojącymi tratwami powinny być oznakowane tablicami z napisem wskazującym właściciela tratw. W przypadku braku powyższego tratwy te winne znajdować się pod stałą opieką osoby dozorującej.
- Wszelkie swobodnie pływające kłoc drewna pochodzące ze spławianych tratw winne być bezwzględnie usuwane z wody przez właściciela tratw. Dotyczy to również tratw częściowo zatopionych.

§ 9

RUCH STATKÓW SPORTOWYCH I TURYSTYCZNYCH

- Statki sportowe i turystyczne o napędzie mechanicznym ustępują z drogi statkom bez napędu mechanicznego.
- Łódź wiosłowa, kajak lub rower wodny ustępuje z drogi statkom poruszającym się za pomocą żagli.
- Statki inne niż sportowe i turystyczne korzystają z pierwszeństwa przepływania pod mostami, przez wąskie przejścia drogi wodnej i na odcinkach drogi wodnej o niedostatecznej widzialności.

4. Statkom sportowym i turystycznym zabrania się:
 - 1) podpiływania do statków pasażerskich i towarowych, tratw lub pociągów holowniczych oraz zaczepiać się do nich aby być holowanym,
 - 2) przecinać linii kursu w odległości bliższej niż 100 m innym statkom, w szczególności dotyczy to rzek, kanałów i szlaków żeglownych jezior,
 - 3) uprawiać żeglugę pod żaglami na kanałach i rzekach, z wyjątkiem rzeki Narwi.

W przypadku korzystnego wiatru, dopuszcza się uprawianie żeglugi przy użyciu fok, bez prawa halsowania.

 - 4) cumować i pozostawiać na postoju w pobliżu budowli lub towarowych w odległości mniejszej niż 50 m, na kanałach oznakowanych jako szlak żeglowny oraz rzece Węgorapa od jeziora Mamry do wejścia do Kanału Węgorzewskiego.

Nie dotyczy to miejsc wyznaczonych jako miejsca dozwolonego postoju.

 - 5) urządzić treningów na kanałach,
 - 6) kotwiczyć na kanałach i szlakach żeglownych jezior,
 - 7) płynąć samospławem po linii nurtu.
5. Holowanie statków sportowych i turystycznych przez statki sportowe i turystyczne może odbywać się pod warunkiem, że taki pociąg holowniczy ma zapewnioną zdolność manewrowania i nie może utrudniać ruchu innym statkom oraz zagrażać bezpieczeństwu własnemu czy innym użytkownikom dróg wodnych.
6. Kierownik każdego statku wchodzącego w skład pociągu holowniczego jest odpowiedzialny za statek, którym kieruje z tym, że obowiązany jest on stosować się ponadto do poleceń kierownika statku holującego, który odpowiedzialny jest za cały pociąg holowniczy.
7. Osoby użytkujące statki sportowe i turystyczne w czasie ruchu winne bezwzględnie zajmować miejsca do tego celu przeznaczone a ponadto osoby nie posiadające karty pływackiej winne posiadać na sobie, wymagany odrębnymi przepisami, środek ratunkowy.
8. Osoba uprawiająca żeglugę na desce z żaglem obowiązana jest posiadać na sobie, wymagany odrębnymi przepisami, środek ratunkowy.

§ 10

JAZDA NA NARTACH WODNYCH

1. Narciarstwo wodne można uprawiać na rzece Narwi oraz na wszystkich jeziorach, (z wyjątkiem jeziora Bełdany) gdzie dozwolone jest pływanie łodziami o napędzie spalinowym, z tym że:
 - 1) jazda na nartach wodnych nie może zagrażać ani utrudniać ruchu statkom oraz osobom kąpiącym się,
 - 2) na statku holującym narciarza wodnego oprócz kierownika statku, który winien posiadać wymagane uprawnienia, powinna znajdować się dorosła osoba dla obserwacji i obsługi holowanego narciarza,
 - 3) linka do holowania narciarza powinna być zamocowana w taki sposób aby nie ograniczała zdolności manewrowej statku holującego oraz była łatwo odczepiana w nagłej potrzebie.
 - 4) narciarz wodny w czasie holowania winien posiadać na sobie, wymagany odrębnymi przepisami, środek ratunkowy,
 - 5) nie wolno używać bezałogowych statków jako statków holujących narciarza wodnego,
 - 6) nie wolno holować linką holowniczą bez narciarza oraz pozostawiać ją na wodzie po skończonej jeździe.
2. Zabrania się uprawiania narciarstwa wodnego:
 - 1) na szlakach żeglownych,
 - 2) w odległości bliższej niż 200 m od statków rybackich zajętych połowem ryb,
 - 3) w odległości bliższej niż 100 m od przystani, kąpielisk, ośrodków rekreacyjno-wypoczynkowych oraz przy postawionych sieciach rybackich,
 - 4) w odległości bliższej niż 50 m od innych statków.
3. Za zachowanie bezpieczeństwa prowadzonego statku i holowanego narciarza wodnego w tym wyboru bezpiecznej trasy jazdy, pełną odpowiedzialność ponosi osoba prowadząca statek.

4. Każdorazowe zorganizowanie imprezy na nartach wodnych o charakterze widowiskowym lub szkoleniowym może odbywać się wyłącznie na akwenu i warunkach zawartych w zezwoleniu Inspektoratu.
5. Zabrania się ruchu innym statkom w śladzie narciarza wodnego w odległości bliższej niż 100 m.

§ 11

UPRAWIANIE PŁETWONURKOWANIA

1. Płetwonurkowanie samodzielnie może uprawiać osoba, która posiada wymagane uprawnienia. Przez płetwonurkowanie rozumie się nurkowanie z użyciem aparatu oddechowego.
2. Przeprowadzanie zajęć, treningów lub zawodów na szlakach żeglownych może odbywać się po uzyskaniu zezwolenia Inspektoratu oraz spełnienia wymogów w nim zawartych.
3. Na wodach z nie wytyczonym szlakiem żeglownym lub poza szlakiem żeglownym przeprowadzanie zajęć, treningów lub zawodów może odbywać się po spełnieniu, po obowiązujących przepisami, dodatkowych warunków:
 - 1) statek baza winien wywiesić z obu burt flagi lub kule koloru żółtego,
 - 2) na wodzie winna znajdować się łódź asekuracyjna wyposażona w tubę akustyczną, celem ostrzeżenia innych użytkowników oraz posiadająca na dziobie wystawioną sztywną makietę oznaczającą literę „A” Międzynarodowego Kodu Sygnałowego.

§ 12

UPRAWIANIE RYBOLÓWSTWA

1. Połów ryb oraz postawiony sprzęt połowowy nie może stwarzać przeszkody dla żeglugi, lub ograniczać przejeżdżalność szlaku żeglownego.
2. Zabrania się przegradzania w dzień szlaków żeglownych sprzętem połowowym.
3. Burty statków rybackich od linii wodnej do pokładu winny być pomalowane na kolor żółty oraz oznaczone w części dziobowej statku literą „R”.
4. Statki rybackie dokonujące połowu ryb przy pomocy urządzeń elektrycznych, powinny być oznakowane czerwonym światłem migającym (360°).
5. Podczas połowu ryb niewodami, przy matni winna znajdować się łódź z rybakami, którego obowiązkiem jest wskazywanie innym statkom ułożenie sieci.
6. Wszystkie statki, które napotykają statek „zajęty połowem ryb” winni bezwzględnie zwolnić swoją szybkość i ominąć go w takiej odległości by nie zagrażał bezpiecznej pracy rybaków.
7. Za „statek zajęty połowem ryb” uważa się statek rybacki, prowadzący połów ryb przy pomocy sieci, trałów lub innych urządzeń, które ograniczają jego manewrowość. Statek ten winien być oznakowany:
 - 1) w dzień — dwa złączone wierzchołkami jeden nad drugim czarne stożki umieszczone na wysokości ca 1,5 m nad pokładem,
 - 2) w nocy — jedno białe światło (360°) nad jasnym zielonym światłem (360°) umieszczonymi na wysokości ca 1,5 m nad pokładem jednostki.
8. Sprzęt połowowy wyposażony w urządzenia do zaczepiania lub kotwiczenia sieci musi być oznakowany w dzień przy pomocy dobrze widocznych żerdzi wystających co najmniej 1 m nad poziomem wody z chora-giewkami koloru żółtego, lub pływakami koloru żółtego w takiej ilości, która pozwala na określenie ich położenia.

§ 14

PRZEWOZY MIĘDZYBRZEGOWE

Sprzęt połowowy ustawiony w nocy częściowo na szlaku żeglownym powinien być oznakowany światłami umieszczonymi na jednym poziomie w odstępach około 6 m, z tym że:

- 1) od strony wolnego przejazdu zwykle białe światło (360°),
- 2) od strony gdzie przejazdu nie ma, umieszcza się światło czerwone (360°).

Sprzęt połowowy ustawiony w nocy na szlaku żeglownym powinien być oznakowany światłami koloru czerwonego (360°) umieszczonymi na jednym poziomie w odstępach około 6 m, z tym, że w pobliżu tego miejsca winien znajdować się dyżurny rybak.

Dyżurny rybak zobowiązany jest do przepuszczenia wszystkich płynących statków posiadających odpowiednie zezwolenie wydane przez Inspektorat.

Światła o których mowa w ust. 9 i 10 można zastąpić błyskami lub szkłem odbłaskowym o odpowiednim kolorze.

Koncepcje przestaw rybackich stałych wychodzące na wodę winne być oznakowane znakiem zakazu przejazdu proma skrajną.

§ 13

ŻEGLUGA PASAŻERSKA

Wsiadanie i wysiadanie pasażerów może odbywać się dopiero po odpowiednim zacumowaniu statku w miejscu tego przystosowanym i uznanym przez Inspektorat przystań pasażerska oraz po wyłożeniu urządzeń ochronnych z obustronnym obarierowaniem.

Każda przystań pasażerska winna być wyposażona w drabiny przystani, rozkład rejsów oraz linkę chwytakową ratowniczą i drabinki umożliwiające wyjście z wody.

Ponadto na przystaniach z obsługą winno znajdować się: 1) koła ratunkowe z linkami ϕ 8-10 o dł. 25 mb w ilości min. 2 szt.

2) bosak ratowniczy min. 2 szt.

3) łódź wiosłowa z wyposażeniem.

Wsiadania i wysiadania pasażerów ze statku winien nadzorować członek załogi statku lub obsługa przystani.

Podczas dokonywania manewrów dochodzenia i odcho-dzenia od przystani i śluz urzędzenia grające na statku winne być wyłączone.

Dotyczy to również akwenów uznanych za strefy ciszy oraz w miejscach szczególnie uciążliwych na drodze wodnej.

Kierownicy statków obowiązani są przed każdym rozporządzeniem się rejsem, po zaokrętowaniu pasażerów, za-demonstrować wizualnie sposób korzystania ze środków ratunkowych oraz wskazać ich rozmieszczenie.

Zabrania się statkom pasażerskim pobierania paliw z pa-sterami na pokładzie.

Miejsce pobierania paliw winno być wyznaczone i zabez-pieczone w sposób zapewniający pełne bezpieczeństwo.

Żołęga statku pasażerskiego, podczas rejsu z pasażerami, winna bezwzględnie występować w obowiązującym ubio-rze służbowym.

Wyższe dotyczy również podczas wsiadania i wysiada-nia pasażerów ze statku.

Rozpoczynając przewóz międzybrzegowy przewoźnik win-nien oznajmić to poprzez serię uderzeń w dzwon lub gong.

2. Zabrania się uprawiania przewozów międzybrzegowych od zmroku do świtu.
3. Osoba obsługująca prom winna założyć pod koła przewo-żonych pojazdów kliny zabezpieczające, uniemożliwiają-ce ich ruch.
4. Wszystkie przewożone osoby winne bezwzględnie opuścić pojazdy i zająć miejsca wyznaczone dla pasażerów.
5. Osoba obsługująca prom obowiązana jest przed każdym rozpoczętym przewozem zademonstrować wizual-nie sposób korzystania ze środków ratunkowych oraz wskazać ich rozmieszczenie.
6. Łódź ratunkowa winna zawsze towarzyszyć przy burcie podczas ruchu promu.
7. Po zakończonym przewozie lina nośna bezwzględnie win-na być każdorazowo zwalniana, a prom zacumowany do urządzeń cumowniczych na brzegu.
8. Każdy przewóz międzybrzegowy winien być wyposażony o odpowiedni osprzęt, który w szczególności jest dla każ-dego promu w świadectwie zdolności żeglugowej.
9. Dla zwiększenia bezpieczeństwa żeglugi, promy i łodzie służące do przewozów międzybrzegowych winny być oz-nakowane dodatkowo przez wymalowanie burt farbą ko-loru niebieskiego.

§ 15

ZIMOWY POSTÓJ STATKÓW I TRATW

1. Miejsca na zimowy postój statków w portach, bazach remontowych wyznacza kierownik zakładu pracy. Sposób prawidłowego zabezpieczania statków i osób tam zatrudnionych, określa zarządzenie wydane przez kierownika zakładu pracy w uzgodnieniu z Inspektoratem.
2. Na okres zimy statki lub tratwy mogą być zgrupowane na postój również w miejscach poza portami lub bazami remontowymi pod warunkiem uzgodnienia z organem ad-ministracji wodnej i Inspektoratem.
3. Na każdym zimowym postoju statków poza portami i ba-zami remontowymi winien być wywieszony regulamin zim-owiska, instrukcje p.poż. i BHP, oraz wyznaczone sta-nowiska p.poż. i ratunkowe zgodnie z obowiązującymi przepisami w tym zakresie. Nie dotyczy to zimowisk tratw.
4. Osobą odpowiedzialną za bezpieczeństwo na zimowym po- stoju statków jest kierownik zimowiska wyznaczony przez kierownika zakładu pracy.

§ 16

POSTANOWIENIA KOŃCOWE

1. W sytuacjach zagrażających bezpieczeństwu żeglugi, bu-dowlom i urządzeniom wodnym Inspektorat uprawniony jest do wydawania zarządzeń doraźnych niezbędnych dla usunięcia lub zapobieżenia stanom zagrożenia z zam-knięciem szlaku żeglownego włącznie.
2. Statki inspekcyjne i interwencyjne, oznakowane niebies-kim światłem migającym mogą używać syreny jako ostrzegawczego sygnału dźwiękowego.
3. Statki ratownicze będące w akcji winne być oznakowane żółtym światłem migającym i w tym przypadku mogą używać syreny jako ostrzegawczego sygnału dźwięko-wego.
4. Niniejsze przepisy poza wymogami bezpieczeństwa że-glugi nie dotyczą statków inspekcyjnych oraz statków będących w akcji ratowniczej lub interwencyjnej.

- 5. Niniejsze przepisy nie zmieniają uwarunkowań zawartych w świadectwie zdolności żeglugowej lub innym dokumencie dopuszczającym poszczególne statki do uprawiania żeglugi.
- 6. Winni przekroczenia niniejszych przepisów będą pociągani do odpowiedzialności na podstawie art. 15 i 16 ustawy z dnia 7 marca 1950 roku o żegludzie i spławie na śródlądowych drogach wodnych (Dz. U. z 1952 r. Nr 26, poz. 182 i z 1960 r. Nr 29, poz. 163).

§ 17

Traci moc zarządzenie Inspektoratu Żeglugi Śródlądowej w Giżycku z dnia 5 stycznia 1976 r. w sprawie lokalnych przepisów żeglugowych na śródlądowych drogach wodnych

(Dz. Urz. WRN w Suwałkach z dnia 22 marca 1976 r. Nr 3, poz. 13, Dz. Urz. WRN w Białymstoku z dnia 15 marca 1976 r. Nr 3, poz. 2, Dz. Urz. WRN w Łomży z dnia 24 lutego 1976 r. Nr 1, poz. 6).

§ 18

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

KIEROWNIK
Inspektoratu Żeglugi Śródlądowej
w Giżycku

mgr Tadeusz ZDANOWICZ



Adres redakcji: Urząd Wojewódzki w Łomży
Wydział Prawny
18-400 Łomża, ul. Nowa 2
tel.: 28-97

Adres administracji: Urząd Wojewódzki
Wydział Budżetowo-Gospodarczy
18-400 Łomża, ul. Nowa 2
tel.: 30-35

Warunki prenumeraty

- a) roczna ze skorowidzem — 1200 zł
 - b) półroczna bez skorowidza — 600 zł
- Rachunków za prenumeratę nie wystawia się. Wszelkie należności za prenumeratę, ogłoszenia i egzemplarze pojedyncze należy wpłacać na konto NBP w Łomży Nr 45001-941-225
Cena niniejszego egzemplarza 60 zł.

Odbiorca:

opłata pocztowa uiszczona gotówką

*Wojewódzka Biblioteka Publiczna
ul. Sadowa 12
18-400 Łomża*